

Folketingets Forhandlinger. (277)

4409 18. Febr. 1897. 2. Beh. af Lovf. om Arbejderes Forsørgelseslov efter Ulykkestilf. 4410

grave Sten op og brude dem itu. Der er dernæst Jordarbejde. Det hører dog ogsaa ind under vort Arbejde. Og Isningen? Jeg ved ikke bedre end, at vi maa tage Is op til vore Mejerier. Eller naar jeg har et mindre Hus, jeg opfører, og sætter en af mine Folk, som jeg sagde i Gaar, til at male det, saa hører jeg nu i Dag, at den vedkommende skal ind under Loven. Tager jeg et enkelt af mit Thynde og siger: Mal mig det, kommer den vedkommende ind under denne Virksomhedsliste, og dette bliver mig naturligvis for dyrt. Saa bliver det mig billigere at gaa til: Mal-mig-den-Jensen. Jeg synes, det er uheldigt for Jordbruget at komme til at staa saaledes, thi det er dog erhvervsmæssigt for mig, at jeg lader udføre Jordarbejde og Isning o. s. v. Det er erhvervsmæssigt, naar jeg ved Dræningsarbejder og den Slags Ting lader udtørre en Del af min Grund. Opvandringsarbejde kan ogsaa falde for i Landbruget. Endelig kommer Mergelgravene. Det er dog virkelig erhvervsmæssigt, at jeg lader grave Mergel. Dertil behøver jeg ikke at tage en speciel uddannet Mand, det er ikke sikkert, at han forstaar det bedre end jeg. Saa er der Nedning og Slutning i Ildebrandstilsælde. Jeg tror ogsaa, det kommer ind under Landbruget. Ser man hen til Splyns Bedrifter, lader det jo netop til at være en Specialitet for Landbruget. Jeg kan derfor ikke se andet, end at der blandt de Virksomheder, der komme ind under Loven, er ikke saa faa, der vedrøre Landbruget, og hvis Loven bliver vedtagen, som den foreligger, skulle vi nok, hvis der sker noget Uheld, blive tvungne til at betale for det, idet man vil sige, at den vedkommende skulde have været forsikret, fordi hans Virksomhed faldt ind under Loven. Det har jeg ikke noget imod, men lad os saa faa alle med. Det sker ikke her, men jeg haaber, at den højtærede Minister snart vil komme med et Forslag, saa at vi kunne faa alle forsikrede. Som Forslaget nu foreligger, er det en Uret mod Landbruget.

Der er et Spørgsmaal, som jeg gerne vil have oplyst. Jeg har en Gang stillet det, men jeg fik ikke noget Svar paa det. Jeg kan ikke se bedre, end at nogle af de Indtvider, der komme ind under denne Lov, faktisk, efter Affattelsen af § 2, staa uden Mulighed for at faa de lovede Dagpenge i

de første 13 Uger. Det er dem, der staa nævnt i Slutningen af § 2, der have Tilsyn med eller Ledelse af et Arbejde, omfattet af denne Lov, og hvis Løn ikke overstiger 1800 Kr. Har en Mand saa meget i Løn, at han anses for at være for velstillet til at han kan komme ind i en anerkendt Sygekasse, ved jeg ikke, hvor han skal faa sine Dagpenge fra i de 13 Uger, i hvilke han er ubelønnet i Henhold til en af disse Paragraffer. (En Stemme: Han er ikke med!) Jo, der staaar udtrykkelig, at enhver, der har Tilsyn og Ledelse af et saadant Arbejde og ikke har over 1800 Kr., er inde under Loven. Det bliver saa en Uret, naar en Mand paa Landet f. Eks. har over 600 Kr. og 4 Børn at leve af, og han altsaa ikke kan komme ind under Sygekasserne (Afbrudelse) — Sygekasseinspektøren tror ikke, at han kan komme ind. Der er i alt Fald en Grænse. Hvor den ligger, ved jeg ikke, jeg er ikke saa nøje inde i disse Forhold, men jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at de Folk, hvis Løn ligger mellem 1800 og det, jeg nu nævnte, ikke faa Dagpenge i de 13 Uger, saaledes som Lovforslaget nu er affattet.

Der er saa en Ting, som jeg gerne vilde sige til den ærede Ordfører. Han kom ind paa en Sag, som for Næsten blev fremkaldt af det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) i Gaar, og som jeg delvis gav min Tilslutning. Det skulde være Synd at lægge al den Byrde over paa Møllerne. Jeg synes snart, at vi kunne være færdige med de Møllere. Jeg er enig med det ærede Medlem for Fredensborg i, at det er endnu mere Synd mod dem end mod de andre. Jeg vil indrømme, at det er mindre Synd for de andre Industrier, saa længe de ere beskyttede. Nu komme vi jo forhaabentligt snart til Ende med al denne Toldbeskyttelse, og saa kan det naturligvis ogsaa være lidt Synd mod de andre Industrier, at de skulle have denne Eksktraburde, naar ikke alle vi andre faa den. Men særlig for Møllerne ser jeg ikke, der er nogen Grund til at se saa fort paa Sagerne. For det første have vi i Toldkommissionens Arbejde set, at der slet ikke er Tale om denne, som den ærede Ordfører sagde, smigderiske Tilintetgørelse af deres Værdier paa Grund af andre Landes Eksportpræmier. Det er en Ting, som vi andre kende affurat lige saa